

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ

Άρ. Πρωτ.: 225

Ναύπακτος, 18 Μαΐου 2016

Πρός
τήν Αγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰωάν. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήνας

Μακαριώτατε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Σύεδροι,

Ἀπό τό πρόγραμμα τό ὁποῖο ἔχει δημοσιευθῆ φαίνεται ὅτι ἐνῶ ἡ ἐναρκτηρία συνεδρίαση τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου θά πραγματοποιηθῆ τήν Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἤτοι 20 Ἰουνίου ἐ.ξ., στήν Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία τῆς Κρήτης, τό Μήνυμα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου θά καταρτισθῆ τό διάστημα πρίν τήν ἐναρξη τῆς Συνόδου, ἀπό ἕναν ἐκπρόσωπο ἀπό κάθε Ἐκκλησία, ἐν προκειμένῳ ἀπό τήν δική μας Ἐκκλησία θά παραστή ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρας, καί ἡ θεώρηση τοῦ Μηνύματος θά γίνῃ τήν Παρασκευή 17 Ἰουνίου ἀπό τούς Προκαθημένους ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι θά συνοδεύωνται ἀπό δύο Ἱεράρχες.

Αὐτό σημαίνει ὅτι, γιά τήν κατάρτιση τοῦ Μηνύματος δέν προβλέπεται ἡ συμφωνία τῶν Ἱεραρχῶν πού θά Σᾶς συνοδεύουν, πράγμα τό ὁποῖο ἐπιβεβαιώνει γιά ἄλλη μιά φορά ὅτι ἡ Σύνοδος αὐτή εἶναι Σύνοδος τῶν Προκαθημένων καί ὄχι Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ὅπως προφορικά ἀνέπτυξα στήν πρόσφατη Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, τό Μήνυμα πού θά ἐκπέμψῃ σέ ὅλο τόν κόσμον ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος, κατά τήν γνώμη μου, θά θεωρηθῆ ὅτι εἶναι τό σημαντικότερο στοιχεῖο τῆς Συνόδου αὐτῆς. Καί ὅμως αὐτό τό Μήνυμα, ὅπως προαναφέρθηκε, θά καταρτισθῆ ἀπό ἕναν ἐκπρόσωπο κάθε Ἐκκλησίας καί θά θεωρηθῆ ἀπό τούς Προκαθημένους.

Πρός τό παρόν, οὔτε ἡ Ἱεραρχία οὔτε ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος γνωρίζουν τό περιεχόμενο τοῦ Μηνύματος, καθώς ἐπίσης δέν ἔχουμε κάποια γνώση τοῦ σχεδίου τοῦ περιεχομένου του καί ὅμως αὐτό θά εἶναι κατά τήν γνώμη πολλῶν τό σημαντικότερο γεγονός τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε ἡ εὐθύνη τοῦ περιεχομένου τοῦ Μηνύματος αὐτοῦ θά βαρύνῃ τόσο τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρου ὅσο καί Σᾶς Μακαριώτατε, καί ἐνδεχομένως μετά τήν λήξη τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου θά δεχθῆτε ἀντιδράσεις ἐκ μέρους πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν, μοναχῶν, καθηγητῶν κλπ.

Κατόπιν αὐτῶν εἰσηγοῦμαι νά ληθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὄψη δύο συγκεκριμένα σημεῖα:

1. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρας, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν κατάρτιση τοῦ Μηνύματος, θά πρέπει νά ἔχη διαρκῆ ἐπικοινωνία μαζί Σας, κατά τόν χρόνο πού θά συντάσσεται, ὥστε νά γνωρίζετε τό περιεχόμενο τοῦ Μηνύματος πρὶν μεταβῆτε στήν Κρήτη καί φυσικά πρὶν τό ὑπογράψετε.

Ἐπίσης εἶναι εὐνόητον ὅτι μέ τήν εὐαισθησία ἡ ὁποία Σᾶς διακρίνει, ἐπειδή σέβεσθε τό Συνοδικό σύστημα καί ἀκοῦτε ἐπισταμένως τίς ἀπόψεις τῶν Ἱεραρχῶν πρὶν καταλήξετε σέ μιά θέση, θά πρέπει νά τεθῆ ὑπ' ὄψη τῶν μελῶν τοῦλάχιστον τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, ὥστε νά εἴσθε σίγουρος γιά τήν ὑπογραφή πού θά θέσετε σέ ἓνα τέτοιο σημαντικό κείμενο.

2. Ἀπό πολλούς Ἀρχιερεῖς διαθρυλεῖται ὅτι ἡ Ἀγία καί Μεγάλη Σύνοδος εἶναι ἓνα σημαντικό γεγονός, ἐπειδή συγκαλεῖται μετά ἀπό 1200 χρόνια. Αὐτό σημαίνει ὅτι, ἂν ὁ λόγος αὐτός ἰσχύει καί μᾶλλον ἰσχύει, τότε ἐνσυνειδήτως παρακάμπτονται ὅλες οἱ Μεγάλες Σύνοδοι μετά τήν Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδο, ἥτοι ἡ Σύνοδος ἐπὶ μεγάλου Φωτίου, τό 879-80, ἡ Σύνοδος ἐπὶ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τό 1351, καί ὅλες οἱ μετέπειτα Σύνοδοι τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὅπως τοῦ ἔτους 1484, πού κατεδίκασε τήν Σύνοδο τῆς Φεράρας-Φλωρεντίας, τοῦ ἔτους 1756, τοῦ ἔτους 1848 καί πολλές ἄλλες σημαντικές Σύνοδοι. Αὐτό θά εἶναι μιά κυριολεκτικά καταστροφή γιά ὅλη τήν ἐκκλησιολογία καί τήν ὀρθόδοξη θεολογία.

Εἶναι γνωστόν ὅτι ἡ Σύνοδος ἐπὶ Μεγάλου Φωτίου πού ὀνομάστηκε ἀπό πολλούς ὡς Η' Οἰκουμενική Σύνοδος, κατεδίκασε τήν αἵρεση τοῦ filioque, ἡ Σύνοδος ἐπὶ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, πού θεωρεῖται ἀπό πολλούς ὡς Θ' Οἰκουμενική κατεδίκασε τήν αἵρεση τοῦ actus purus καί ἀποφάνθηκε γιά τήν μεγάλη ἀξία τοῦ ἡσυχασμοῦ στήν βίωση τῶν δογμάτων τῆς πίστεως, καί ὅτι αὐτή ἡ Σύνοδος ἀποτελεῖ τήν μεθοδολογία ὄλων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Τό γεγονός εἶναι ὅτι γιά τίς δύο αὐτές Συνόδους ἐκπονήθηκαν δύο σημαντικές διατριβές, πού ἀποδεικνύουν τήν οἰκουμενικότητά τους, ἥτοι τοῦ Φιλίππου Ζυμάρη, μέ τίτλο *Ἱστορική, δογματική καί κανονική σπουδαιότης τῆς Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως (879-880)*, Θεσσαλονίκη Μάρτιος 2000,

φωτοτυπημένη, και τοῦ π. Δημητρίου Κουτσούρη μέ τίτλο *Σύνοδοι και θεολογία για τόν ἡσυχασμό*, ἐκδ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν και Λεβαδείας, Ἀθήνα Ἰανουάριος 1997.

Δυστυχῶς, δέν ἐτέθη αὐτό τό θέμα στήν θεματολογία τῆς μελλούσης νά συγκληθῆ Ἁγίας και Μεγάλης Συνόδου, ὡς μή ὄφειλε, ἀλλά ὑπάρχει κίνδυνος μέ τό νά θεωρηθῆ ἡ Σύνοδος αὐτή ὡς ἀπευθείας διάδοχος τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, νά παρακαμφθοῦν και νά παραθεωρηθοῦν οἱ σημαντικές αὐτές Σύνοδοι και ἐπομένως ἀπό τήν συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας νά θεωρηθῆ ψευδοσύνοδος και ὅσοι συμμετάσχουν σέ αὐτήν ὡς παραβάτες τῆς συνειδήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνδεχομένως δέ και προδότες τῶν Πατέρων πού ὑπερμάχησαν σέ αὐτές τίς Συνόδους, ὅπως τοῦ Μ. Φωτίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ και πολλῶν ἄλλων Φιλοκαλικῶν Πατέρων. Γιατί ὅπως εἶναι γνωστόν οἱ ἀποφάσεις τῶν ἡσυχαστικῶν Συνόδων τοῦ 14^{ου} αἰῶνος ἐτέθησαν στό Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας και διαβάζονται τήν Α΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος για τόν ὅποιον ἐπιμένω νά τεθῆ τό θέμα στήν Ἱεραρχία, ὥστε τοῦλάχιστον στό Μήνυμα πού θά ἐκδοθῆ ἀπό τήν Ἁγία και Μεγάλη Σύνοδο νά περιληφθῆ ὅτι ἡ Σύνοδος αὐτή εἶναι διάδοχος τῶν Μεγάλων αὐτῶν Συνόδων πού προαναφέρθηκαν.

Γι' αὐτό προτείνω στό Μήνυμα τῆς Ἁγίας και Μεγάλης Συνόδου νά περιληφθῆ και ἡ φράση:

«Ἡ Ἁγία και Μεγάλη Σύνοδος εἶναι συνέχεια τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῶν ὀκτώ πρώτων αἰώνων και τῶν Μεγάλων Συνόδων ἐπί Μεγάλου Φωτίου, ἐπί ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ και τῶν μετέπειτα Συνόδων τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς».

Θέτοντας αὐτά ὑπ' ὄψη, σέ Σᾶς, Μακαριώτατε, και στά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διατελῶ

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Ναυπάκτου και Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος